

Wyrok z dnia 25 stycznia 2001 r.

I PKN 210/00

Pracownik pozostający na urlopie bezpłatnym u pracodawcy, który zatrudniał go w dniu wyboru (art. 74 KP), w razie wygaśnięcia mandatu i objęcia w drodze wyboru innego stanowiska, obowiązany jest ponownie uzyskać urlop bezpłatny.

Przewodniczący SSN Katarzyna Gonera, Sędziowie SN: Roman Kuczyński (sprawozdawca), Walerian Sanetra.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2001 r. sprawy z powództwa Stanisława K. przeciwko W. Ośrodkowi Doradztwa Rolniczego w P. - Oddziałowi Zamiejscowemu w L. o przywrócenie do pracy, na skutek kasacji powoda od wyroku Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu z dnia 17 grudnia 1999 r. [...]

o d d a l i ł kasację.

U z a s a d n i e

Wyrokiem z dnia 17 czerwca 1999 r. Sąd Rejonowy-Sąd Pracy w Rawiczu przywrócił powoda Stanisława K. do pracy w W. Ośrodku Doradztwa Rolniczego w P. (uprzednio Ośrodku Doradztwa Rolniczego w L.) z uzasadnieniem, iż powód zatrudniony w tym Ośrodku od 1 lipca 1982 r., od dnia 4 lipca 1997 r. wybrany został na stanowisko Burmistrza Miasta i Gminy G., którą to funkcję pełnił do dnia 16 listopada 1998 r., pozostając na urlopie bezpłatnym u pozwanego za jego zgodą, następnie zaś od dnia 17 listopada 1998 r. do dnia 2 lutego 1999 r. zajmował stanowisko zastępcy burmistrza, co zdaniem Sądu pierwszej instancji, ze względu na tożsamość stanowisk, nie wymagało ponownego występowania o urlop bezpłatny i uzasadniało, wobec zgłoszenia powrotu do pracy do poprzedniego pracodawcy w terminie 7 dni - żądanie przywrócenia do pracy.

W wyniku apelacji pozwanego Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu wyrokiem z dnia 17 grudnia 1999 r. zmienił zaskarżony wyrok i powództwo oddalił. Sąd drugiej instancji, nie kwestionując ustalenia, iż po odwołaniu powoda z funkcji burmistrza i wyborze na stanowisko zastępcy burmistrza, nie było porozumienia pomiędzy poprzednim pracodawcą a aktualnym w kwestii udzielenia urlopu bezpłatnego na okres pełnienia dalszej funkcji z wyboru uznał, iż nie znajduje uzasadnienia pogląd Sądu Rejonowego, jakoby stanowiska burmistrza i zastępcy burmistrza były tożsame, wobec czego urlop bezpłatny, udzielany na okres piastowania stanowiska burmistrza upłynął z zakończeniem pełnienia tej funkcji i obowiązkiem powoda było zgłoszenie się do pracy u poprzedniego pracodawcy w terminie 7 dni. Termin ten w stosunku do rozwiązania stosunku pracy na stanowisku zastępcy burmistrza został przekroczony, co spowodowało wygaśnięcie stosunku pracy.

Kasacja powoda od powyższego wyroku zarzuca naruszenie art. 74 KP.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Kasacja jest nieuzasadniona i podlega oddaleniu. Przepisu art. 74 KP, w którym jest mowa o prawie powrotu pracownika do pracy u pracodawcy, u którego był zatrudniony w dniu wyboru i pozostającego w związku z tym wyborem na urlopie bezpłatnym, nie sposób stosować bez odniesienia się do przepisu art. 174¹ § 1 KP, którego naruszenia zresztą kasacja nie zarzuca (ten ostatni przepis stanowi, iż za zgodą pracownika wyrażoną na piśmie, pracodawca może udzielić pracownikowi urlopu bezpłatnego w celu wykonywania pracy u innego pracodawcy przez okres ustalony w zawartym w tej sprawie porozumieniu między pracodawcami), jak i do przepisu art. 73 KP, który stanowi, iż nawiązanie stosunku pracy następuje na podstawie wyboru, jeżeli z wyboru wynika obowiązek wykonywania pracy w charakterze pracownika; stosunek pracy z wyboru rozwiązuje się z wygaśnięciem mandatu (art. 73 § 2 KP).

W wyniku wyboru na stanowisko burmistrza od dnia 4 lipca 1994 r. pomiędzy powodem a Urzędem Miasta i Gminy G., nawiązał się stosunek pracy, zaś wskutek porozumienia pomiędzy poprzednim pracodawcą (pозwanym) a Gminą udzielono powodowi urlopu bezpłatnego. Jednakże w świetle art. 73 § 2 KP mandat burmistrza wygaś z dniem 16 listopada 1998 r., przeto powód mógłby zgłosić powrót do pracy u pozwanego do dnia 23 listopada 1998 r., albo wystąpić do niego o udzielenie urlopu

bezpłatnego na okres sprawowania mandatu zastępcy burmistrza. Nie ulega bowiem wątpliwości, że są to dwa odrębne mandaty, skoro sam wybór na te stanowiska następuje odrębnie (art. 28 ustawy z dnia 8 marca 1991 r. o samorządzie gminnym – jednolity tekst: Dz.U. z 1996 r. Nr 13, poz. 342 ze zm.), niezależnie od postanowień statutu gminy. Nie jest trafne przerzucenie obowiązku starań o urlop na gminę, gdyż przepis art. 174¹ § 1 KP wymaga zgody pracownika, wyrażonej na piśmie, natomiast porozumienie pracodawców (poprzedniego i zatrudniającego pracownika na podstawie wyboru) dotyczy tylko okresu trwania urlopu, przy czym przy stosunku pracy na podstawie wyboru okres ten należy rozumieć jako okres sprawowania mandatu do czasu jego wygaśnięcia, bez względu na przyczynę. Podzielić należy też stanowisko Sądu drugiej instancji co do braku niezależnej od powoda przyczyny, usprawiedliwiającej niedotrzymanie warunku zgłoszenia powrotu do pracy u poprzedniego pracodawcy w ciągu 7 dni od rozwiązania stosunku pracy z wyboru. Do dnia 16 listopada 1998 r. powód był bowiem burmistrzem, a więc, po myśli art. 31 ustawy o samorządzie gminnym organizował pracę zarządu, kierował bieżącymi sprawami gminy oraz reprezentował ją na zewnątrz, przeto do jego obowiązków należało wystąpienie do pozwanego o udzielenie dalszego urlopu bezpłatnego na okres sprawowania mandatu z wyboru po dniu 16 listopada 1998 r. (na stanowisku zastępcy burmistrza). Zaniedbując ten obowiązek i zgłaszając swój powrót do pracy u pozwanego dopiero po wygaśnięciu sprawowania mandatu zastępcy burmistrza powód w sposób oczywisty uchybił terminowi z art. 74 zdanie pierwsze KP, a tym samym rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji naruszało ten przepis i trafnie zostało skorygowane zaskarżonym wyrokiem.

Z powyższych motywów Sąd Najwyższy nie znalazł usprawiedliwionych podstaw do uwzględnienia kasacji i w oparciu o art. 393¹² KPC orzekł jak w sentencji wyroku.

=====